

KÁRPÁTALJAI FILLÉREK

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 3. szám, 2020. január 17.

„Ha a római katolikusok össze tudják gyűjteni a Szent Péter-filléreket, akkor mi nem lennénk képesek összegyűjteni a kárpátaljai filléreket? De igen! Kezdjük el az adakozást már január 1-től, és június 4-re szabad lehet Kárpátalja. Ettől szebben lehet-e ünnepelni? Nem megkeseredve, nem is hősködve, hanem szépen, méltóságteljesen cselekedve.”

Sok trükkös pénzgyűjtést láttam már, de Lizik Zoltán püspök úr mostani körlevele Trianon századik évfordulóján viszi a pálmát.

Az Amerikai Magyar Református Egyház vezetői, Lizik Zoltán püspök és Demeter Zsolt főgondnok zseniális javaslattal fordultak a világ magyarságához a Nemzeti Összetartozás Évében. Mint írják, „ne csupán emlékezzünk a 100 évvel ezelőtti történetekre, hanem cselekedjünk is, hozzunk áldozatot, mindenki a maga mértéke szerint, és váltsuk vissza Kárpátalját az ukránoktól pénzért. Nekünk az a terület a Vereckei-hágóval nemzeti kincs, múltunk szerves tartozéka, míg az ukránoknak úgyszólván semmit nem jelent, nekik soha nem volt kialakult területi egységük.”

Miért is lenne ördögtől való ötlet Kárpátalja megvásárlása? Volt már ilyesmire példa, hiszen „annak idején az Amerikai Egyesült Államok kormánya megvette Alaszkát az oroszoktól”. A magyarság összefogott 1848-ban is, amikor Kossuth önálló magyar pénzt akart, és „felhívással fordult a magyar nőkhöz, hogy ajánlják fel ékszereiket, gyűrűiket, fülbevalóikat, nyakláncukat a haza javára, és megmozdult az ország, odaadták neki értékeiket”.

Egy dolog zavar: azon morfondírozom, mi lesz az összegyűjtött pénz sorsa, ha véletlenül a tranzakció nem jön össze. Egyelőre nem adakozom.